

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19Csp/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121414393
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Zapletajová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:6121414393.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Tatianou Zapletajovou, v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, so sídlom Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarsko, reg. Č. CHE-496.825.067, zastúpeného Hudec s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Lazaretská 23, 811 09 Bratislava, IČO: 36 855 260, proti žalovanému: W. I., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom Bratislava -Nové Mesto, št. prísl. SR o zaplatenie sumy 254,10 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Súd žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 06.07.2021 a postúpenej tunajšiemu súdu dňa 16.12.2021 sa domáhal žalobca voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 254,10 eur spolu s príslušenstvom ako i náhradu trov konania.
2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 21.11.2016 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Žalovaný sa dostal s úhradou vystavených faktúr do omeškania, preto právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy. Pretože žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle bodu 15 časti III čl. 6 všeobecných podmienok a bodu 5.1.4 cenníka platného v čase odstúpenia od zmluvy. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.04.2020. Následne sa žalobca pokúsil o mimosúdne urovanie dlhu, žalovaný však na výzvu nereagoval.
3. Žalobca na preukázanie dôvodnosti nároku k žalobe pripojil listinné doklady: Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30879446 uzavretú dňa 18.11.2016, faktúry, Odstúpenie právneho predchodcu žalobcu od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.11.2018, Posledná výzva žalobcu na zaplatenie dlhu zo dňa 25.05.2021 s priloženým formulárom o uznanie dlhu a súpisom faktúr.
4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 2Up/1135/2021 dňa 16.09.2021, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť a v zmysle § 10 ods. 3 resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní bola postúpená na Okresný súd Rožňava, čím zo zákona sa zrušil platobný rozkaz.
5. Žalovaný sa písomne nevyjadril k žalobe a jej prílohám, ktorá mu bola doručená prostredníctvom obce oznámením na úradnej tabuli, keďže žalovanému bol zrušený trvalý pobyt v zmysle zákona č. 253/1998 Z.z. a následne v zmysle § 116 ods. 2 a § 106 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

6. Podľa ust. § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Podľa ust. § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Súd z dôvodu, že boli splnené zákonné podmienky podľa § 297 písm. b) CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže ide o spotrebiteľský spor a ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

9. S poukazom na citované zákonné ustanovenie, bol vo veci dňa 26.05.2022 verejne vyhlásený rozsudok bez nariadenia ústneho pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli tunajšieho súdu a zverejnené na webovej stránke súdu dňa 18.05.2022.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a priloženými listinnými dôkazmi uvedenými v bode 2 odôvodnenia tohto rozsudku, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

11. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách č.30879446 (č.l.7) súd zistil, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Röntgenova 26, Bratislava, IČO: 35701722 uzavrela so žalovaným dňa 18.11.2016 zmluvu, ktorou sa zaviazala zriadiť a poskytovať služby satelitnej televízie žalovanému a žalovaný sa zaviazal platiť cenu a poplatky v zmysle zmluvy. Predmetom zmluvy bola služba satelitnej televízie - základný balík, Satelit Štandard spolu so zariadením s dohodnutou dobou viazanosti 24 mesiacov. Právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému faktúrami č. 30879446 zo dňa 22.06.2018, zo dňa 23.07.2018, zo dňa 22.08.2019, 24.09.2018, 24.10.2018 žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur. Faktúrou č. 1812130067 zo dňa 20.12.2018 právny predchodca žalobcu DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za aktivačný poplatok za STB sumu 26,50 eur, základný balík maxi sumu 3,30 eur, doplatok extra HBO sumu 6,00 eur, pokutu za nevrátenie Scart kábla v sume 3,00 eur, pokutu za nevrátenie diaľkového ovládača v sume 10,00 eur, pokutu za nevrátenie koncového zariadenia v sume 50,00 eur, pokutu za nevrátenie smart karty v sume 19,90 eur, pokutu za nevrátenie zdrojového kábla v sume 10,00 eur, pokutu za porušenie záväzku viazanosti v sume 50,00 eur a základnú inštaláciu technikom v sume 50,00 eur, teda celkovo 228,70 eur. Faktúrou č. 1804129952 zo dňa 23.04.2018, spoločnosť právny predchodca žalobcu DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur a za prerušenie služby pre neplatenie sumu 14,90 eur. Spolu 16,40 eur.

12. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 351/2011 Z.z.), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

13. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

14. Podľa § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z., účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

15. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

16. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu,

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa odseku 4 písm. a/ uvedeného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

23. Podľa § 48 ods. 1, 2 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

24. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany. Skutkové tvrdenia upravuje § 150 CSP, ktoré zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia a spolu s dôkazným bremenom) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a rozsudok súdu v zásade nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti tak znamená, že je potrebné uviesť

všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe hmotného práva privodiť úspech strany v spore). Ak žalobca v žalobe vôbec netvrdil, že by postupca pred postúpením pohľadávky uskutočnil písomnú výzvu (ktorú predpokladá § 43 ods.13 zákona č.351/2011 Z.z.), potom sa nemôže odvolávať na nepopretie skutkových tvrdení žalovaným, lebo popierať, či nepopierať možno len to, čo je uvedené a nie niečo, na čo strana nemohla ani pomyslieť, lebo to uvedené nikde ani náznakom nie je. Domnienka v zmysle § 151 ods.1 CSP o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení platí len pre uvedené skutkové tvrdenia. Nemôže tak žalobca úspešne tvrdiť ani nesplnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie sporu bez pojednávania (§ 297 písm. b/ CSP) lebo tam obsiahnutá podmienka, že „skutkové tvrdenia strán nie sú sporné“, sa logicky viaže len k skutkovým tvrdeniam, ktoré v žalobe obsiahnuté sú a nie k tým, ktoré v nej obsiahnuté nie sú, hoci v nej obsiahnuté bezpodmienečne mali byť a ktorých neuvedenie má za následok zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia. V danom prípade žalobca spolu s podanou žalobou nepredložil dôkaz o doručení výzvy, resp. odstúpenia od zmluvy (či doručovania do sféry dispozície žalovaného), žiadnu takú výzvu ani netvrdil, teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku. Nepreukázanie postupiteľnosti pohľadávky je samostatným dôvodom pre nevyhovenie žaloby, lebo má za následok, že súd nemá žalobcom za preukázané, že žalobca ako tvrdený postupník platne nadobudol tu uplatňovanú pohľadávku.

25. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a jej odôvodnenia, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov žalobcom a po vykonanom dokazovaní žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, čo samo o sebe bolo dôvodom pre zamietnutie žaloby bez ďalšieho. Preukázaná však nebola, ani jeho súdna vymáhateľnosť, čo by viedlo k zamietnutiu žaloby aj keby žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal, čo však neurobil.

26. Aktívnu vecnou legitímáciou žalobcu sa súd zaoberal ex offo, nakoľko uplatňovaná bola pohľadávka zo záväzkového vzťahu, ktorý mal byť žalovaným uzavretý s telekomunikačným podnikom, spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, a.s., pričom nemožno opomenúť, že priamo zákon o elektronických komunikáciách nad rámec všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku upravuje osobitné zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku, ktorých splnenie tu žalobca nesúci dôkazné bremeno nepreukázal. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu telekomunikačným podnikom preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky už pri podaní žaloby. Teda už pri podaní žaloby označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/38/2020 totiž otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci,“. V kontradiktórnom sporovom konaní kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu či jeho časti nie je povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady žaloby, ale bráni vyhoveniu žalobe. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejedná sa o odstraňovanie väd podania na ktoré dopadá § 129 CSP. Preto bolo na žalobcovi, aby už spolu so žalobou predložil všetky zákonom predpokladané dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie a splnenia zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku čo sa nestalo. Vzhľadom na skutočnosť, že subjektom s ktorým žalovaný uzavrel zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale telekomunikačný podnik- obchodná spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. ktorej predmetom podnikania zapísaným v obchodnom registri je okrem iného poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb (zriaďovanie a prevádzkovanie verejnej telekomunikačnej siete) a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému bola mu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie

27. Súd potom dospel k záveru, že nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu, čo bol dôvod, pre ktorý súdu neostávalo iné, než žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Bolo na žalobcovi ako tvrdenému postupníkovi pohľadávky, aby spolu so žalobou predložil dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo sa nestalo. Žalobca v spore uplatnené nároky vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená je v osobitnom zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom svojím charakterom ide o zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 a nasl. OZ). Niet tak pochyb, že medzi žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom a spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. jednalo sa o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah.

28. Táto zmluva bola uzavretá podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. označená je v nej ako „Podnik“, ktorým sa podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona rozumie každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15 s tým, že poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním. Žalovaný v zmluve označený bol ako účastník, ktorým sa podľa § 5 ods. 4 uvedeného zákona rozumie koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb. V § 43 zákona č. 351/2011 Z.z. označenom ako „práva a povinnosti podniku a užívateľa“ je obsiahnutý odsek 13, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách predstavuje k ustanoveniu § 524 a nasl. OZ o postúpení pohľadávky osobitné zákonné ustanovenie (lex specialis), ktorého cieľom ratio legis je sprísnenie postúpenia pohľadávky podniku a vytvorenie priestoru na strane spotrebiteľa zabrániť postúpeniu pohľadávky. Porušenie týchto zákonných pravidiel spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre rozpor so zákonom. Vzhľadom na uvedené nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o elektronických komunikáciách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z telekomunikačných podnikov na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky podniku tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, teda podnik môže svoju pohľadávku postúpiť až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku, a ak účastník je napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho, podľa zákona akéhokoľvek peňažného záväzku voči Podniku. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Súd je toho názoru, že postúpenie pohľadávky Podniku, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Ide o analogickú úpravu, ako je úprava § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vzťahu ku ktorej Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutí zo dňa 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods.8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané).

29. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Žalobca nepredložil dôkaz, že bol dodržaný daný zákonný postup, a že teda postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva podniku po ktorej účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Na splnenie dôkaznej povinnosti a unesenie dôkazného bremena žalobcu v tomto smere bolo potrebné predložiť písomnú výzvu podniku s dôkazom o jej doručení, či aspoň odoslaní žalovanému viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, čo sa nestalo. Za výzvu podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách možno považovať Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.11.2018, avšak doručenie tohto odstúpenia účastníkovi nebolo preukázané. Žalobca teda nepredložil žiaden dôkaz o doručovaní výzvy žalovanému (doručení žalovanému, teda či, kedy ako sa tak malo stať). Keďže žalobca vôbec netvrdil, že by bola uskutočnená takáto výzva nevyhnutná pre splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky Podniku, teda či vôbec, a ak áno kedy konkrétne, v ktorý deň a ako mala byť prípadne taká

výzva v zmysle § 43 ods.13 uvedeného zákona žalovanému doručená, pre úplnú absenciu takéhoto konkrétneho skutkového tvrdenia nebolo možné vychádzať ani z jeho nepopretia žalovaným.

30. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie súdu dokonca ani nepredložil Oznámenie o postúpení pohľadávky, navyiac bez dôkazu o jeho doručovaní žalovanému. Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Ani prípadné neplnenie povinnosti účastníka platiť cenu telekomunikačných služieb nič nemení na tom, že súd musel z úradnej povinnosti prihladiť na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani prípadná, čo by i nesporná existencia dlhu dlžníka nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi - spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zákona o elektronických komunikáciách tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti dlžníka, keďže dlžník na neplatnosti postúpenia pohľadávky žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil.

31. Súd tak po vykonanom dokazovaní keď dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore, čo bolo samo osebe dôvodom na zamietnutie žaloby bez ďalšieho a preto už ďalšie dokazovanie nevykonával. V prejednávanvej veci hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,00 eur, išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia (t.j. tie ktoré boli uvedené v žalobe, čo logicky neplatí pre skutkové tvrdenia, ktoré v nej žalobca vôbec neuviedol, hoci ich uviesť mohol a mal) neboli sporné, preto nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie (§ 297 písm. b/ CSP). Nariadenie pojednávania by tu bolo úplne nehospodárne a nič by nemohlo zmeniť na závere súdu o nedôvodnosti žaloby (vzhľadom na vyššie uvedené dôvody), keďže účelom pojednávania ani postupu podľa § 181 ods. 2 CSP v žiadnom prípade nie je nahrádzať pasivitu žalobcu a nesplnenie jeho povinností (uniesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno), a už vôbec nie oznámiť mu aké tvrdenia alebo dôkazy má ešte uviesť, alebo predložiť, aby bol v spore úspešný.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní síce bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona / zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov /, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak.